פרשת חיי שרה גליון מס' 59
בני תורה בנתיבות ובארץ הקודש

	כניסת שבת	מוצאי שבת	ר"ת
ירושלים	16:11	17:23	18:01
תל אביב	16:27	17:14	18:01
נתיבות	16:29	17:25	18:01
טבריה	16:15	17:22	18:01

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברכת ה' חורן מטברייה

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח ונדולי הדור

החרבת החורבנות בהר הבית התחיל כמו במערת המכפלה? ראה עמ' 2

הר הבית והמקדש בפרשה

הר' אליהו ה' הי"ז

ויביאה יצחק האהלה שרה אמו (חיי שרה כד סז)

האהלה ח' (פעמים) במסורה, רמז שבשמונה מקומות שרתה שכינה, משכן, גלגל, שילה, נוב, גבעון, בית ראשון, בית שני, לעתיד לבא, עכ"ל.

הרמב"ם הלכות בית הבחירה פותח וז"ל: מצות עשה לעשות בית לה' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות. וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה שנאמר (שמות כה ח) **"ועשו לי מקדש"**. וכבר נתפרש בתורה **משכן** שעשה משה רבנו. והיה לפי שעה שנאמר (דברים יב ט) "כי לא באתם עד עתה" וגו': כיון שנכנסו לארץ העמידו המשכן **בגלגל** ארבע עשרה שנה שכבשו ושחלקו. ומשם באו **לשילה** ובנו שם בית של אבנים ופרשו יריעות המשכן עליו ולא היתה שם תקרה. ושס"ט שנה עמד משכן שילה וכשמת עלי חרב ובאו **לנב** ובנו שם **מקדש**. וכשמת שמואל חרב ובאו **לגבעון** ובנו שם **מקדש**. ומגבעון באו **לבית העולמים**. וימי נב וגבעון שבע וחמשים שנה: **כיון שנבנה המקדש בירושלים נאסרו כל המקומות כולן לבנות בהן בית לה' ולהקריב בהן קרבן**. ואין שם בית לדורי הדורות אלא בירושלים בלבד ובהר המוריה, שבה נאמר (דברי הימים א כב א) "ויאמר דויד זה הוא בית ה' האלהים וזה מזבח לעלה לישראל" ואומר (תהילים קלב יד) "זאת מנוחתי עדי עד": עכ"ל.

כתב הכסף משנה (שם) **וז"ל:** והביא ראיה מ**'ועשו לי מקדש'**, ואע"ג דההיא פרשה במשכן שבמדבר מיירי משמע דהאי קרא כלל הוא לכל מקום, בין למשכן שבמדבר בין לשילה ונוב וגבעון בין לבית עולמים, ודייקא נמי דקאמר ועשו לי **"מקדש"** ולא קאמר ועשו לי "משכן". וכן הוא בגמרא סנהדרין טז, שבועות יד, **"וכן תעשו" – לדורות**: וכו': עכ"ל.

הרמב"ם בריש הלכות מלכים הביא את חיוב מצוות בניית בית המקדש מפסוק אחר, שנאמר **"לשכנו תדרשו ובאת שמה"** וכו'. וכתב הלחם משנה וז"ל: קשה דבהלכות בית הבחירה פ"א כתב רבינו מצות עשה לעשות בית לה' כו' שנאמר "ועשו לי מקדש", וכאן הביא קרא אחרינא דלשכנו תדרשו? וי"ל דהנהו קראי חד אתא למקדש שבמדבר וחד אתא למשכן שילה, וכדכתב רש"י ז"ל בפרשת ראה לשכנו תדרשו זה משכן שילה ואיכא קרא אחרינא בפרשה ההיא דהיינו והיה המקום אשר יבחר ה' אלהיכם בו שמה תביאו וגו' וכתב שם רש"י ז"ל דאיירי ההוא קרא בבית עולמים ורבינו לא הביא קרא דוהיה המקום וגו' אע"ג דההוא קרא איירי בבית עולמים משום דהנהו קראי דמדבר ושילה כתיבי בלשון אזהרה של מצות עשה דקרא ועשו לי מקדש משמע אזהרה וכן האי קרא דלשכנו תדרשו משמע דה"ק **תדרשו ותעשו** משכן **ואחר כך תביאו** שמה, דאל"כ מאי תדרשו היה לו לומר לשכנו תביאו, אלא ודאי דלהכי אתא קרא, ולכך הביא רבינו אלו השני פסוקים שמורים שהיא מצוה גמורה **וכי היכי דבשילה ובמדבר היא מצוה ודאי דבבית הבחירה היא מצוה**: ולא חש רבינו להביא שני המקראות במקום אחד אלא חד הביא בהל' מלכים וחד בהל' בית הבחירה. עכ"ל.

וכתב האור החיים הקדוש, (תרומה כה ח) שגם בעת הגלות לבנות בית המקדש, וז"ל: כי אומרו ועשו לי מקדש היא מצוות עשה כוללת בכל הזמנים, בין במדבר בין בכניסתן לארץ **בכל זמן שיהיו ישראל שם לדורות.** וצריכין היו ישראל לעשות כן אפילו בגליות (אפי' בחו"ל), אלא שמצינו שאסר ה' כל המקומות מעת שנבנה בית המקדש, כאמרו (דברים יב:ט) "כי לא באתם עד עתה **אל המנוחה ואל הנחלה**". ולזה לא אמר "ועשו משכן" שיהיה נשמע שעל אותו זמן לבד נאמרה מצוה זו. ואחר שצווה דרך כלל, אמר פרט הנעשה במדבר שאינו מקום לבנות בו בנין אבנים, שיעשה משכן כסדר האמור. ותמצא שכתב רמב"ם בפרק א' מהלכות בית הבחירה: מצות עשה לעשות בית לה' דכתיב "ועשו לי מקדש", עד כאן, וטעמו הוא משנוי הלשון כמו שכתבנו. עכ"ל.

אם נסכם מהיכן למדים חיוב מצוות בניית בית המקדש בכל דור ודור, העולה מהאמור שיש שני פסוקים, "ועשו לי מקדש", ו"לשכנו תדרשו ובאת שמה", כשמהפסוק הראשון דורשים משינוי הלשון "מקדש" ולא 'משכן', ומהפסוק השני נדרש "תדרשו – ותעשו", וחז"ל דרשו את המילה דרישה לעשייה, אבל לא מצינו שפירשו את העשייה מה היא, וודאי שהכוונה לבניית בית המקדש, אבל איך זה נכנס בלשון הפסוק? אלא שהתורה אמרה 'תדרשו - ובאת שמה' זאת אומרת שהביאה היא הדרישה, וממילא אחרי שתבוא תרצה לקיים את העבודה שנצטוונו לעבוד, אבל לצורך זה חייב מקום של כבוד, כפי שלמדים בגמרא זבחים (נט:) אמר ליה רבי יהודה והלא כבר נאמר ואת החצר מאה אמה וקומה חמש אמות וגו' אפשר כהן עומד על גבי המזבח ועבודה בידו וכל העם רואין אותו מבחוץ? ! אמר לו רבי יוסי והלא כבר נאמר ואת קלעי החצר ואת מסך שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח, מה משכן עשר אמות אף מזבח עשר אמות ואומר קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף ומה תלמוד לומר חמש אמות משפת מזבח ולמעלה. ע"כ. למדים מהגמרא שעבודת קודש חייבת להעשות בצניעות, אם כן צריך לבנות בית מקדש.

וזה מתחיל מ'ובאת שמה' זה הדרישה! וזה ההתחלה של מצוות בניית בית המקדש! ובית המקדש זה המנוחה והנחלה כנדרש בזבחים (קיט.) תנו רבנן: "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה" – "מנוחה" זו שילה, "נחלה" זו ירושלים. ולכן זאת נחלתנו שרק בה שורה השכינה, **ואותה נדרוש ונעלה להר הבית להתחיל בבניית בית המקדש לה', 'כי אין מלך בלא עם'.**

עיצוב: A.O.Y © אא"י
a0583229745@gmail.com

כיצד נוכל להקריב בקרוב קרבנות אם יש ערבים בהר הבית???

מערת המכפלה בחברון, מקום קבורתם של אבותינו (אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה), חוותה לאורך עשרות השנים האחרונות תהליכים דרמטיים הכוללים אירועי טרור קשים, אשר גבו את חייהם של מתפללים, חיילים ואזרחים, והפכו את האתר לפעמים לאחד המוקדים המתוחים בארץ.

במשך כ-700 שנה, תחת השלטון הממלוכי והעות'מאני ועד לשחרור העיר במלחמת ששת הימים בשנת 1967, נאסר על יהודים באופן מוחלט להיכנס לתוך המבנה של מערת המכפלה, המוסלמים התירו ליהודים לעלות רק עד למדרגה השביעית בגרם המדרגות החיצוני של המבנה, תוך השפלה מתמדת ואיומי אלימות, כל ניסיון לחצות את המדרגה השביעית נתקל באלימות קשה מצד הוואקף והאוכלוסייה המקומית, מאז מלחמת ששת הימים (1967), עבר המעמד המשפטי והדתי של היהודים במערת המכפלה תהליך הדרגתי של שיקום זכויות, לאחר כניסת כוחות צה"ל לחברון ב 1967 למניינם, פתח הרב הצבאי הראשי הרב שלמה גורן, את שערי מערת המכפלה לתפילת יהודים לראשונה לאחר מאות שנות איסור, עם זאת, בא טיפש אחד שר הביטחון משה דיין וקרא לערבים לחזור, וחילק את זמני ומקומות התפילה במתחם כדי למנוע חיכוך ישיר עם האוכלוסייה המוסלמית, במסגרת זו נקבע כי הוואקף המוסלמי יוסיף להחזיק בחלק מסמכויות הניהול במקום, הסדרי התפילה עברו שינויים יסודיים לאורך השנים, אבל בעוה"ר עד ימינו שכבר אנחנו נכנסים לתוך מערת המכפלה ולא נשארים בחוץ, עדיין יש פיגועים וטרור, הבידוק והחסמים סביב מערת המכפלה היו למוקד חיכוך יומיומי, עשרות מחבלים חמושים בסכינים ניסו לפגוע בלוחמים ובמתפללים, ברוב המקרים נוטרלו המחבלים במחסומים בטרם הצליחו לחדור לתוך אולמות התפילה, אך שנים ע"ג שנים שהערבים מנסים לפגוע ביהודים שבאים להתפלל בקברי אבותם.

בימים רגילים: אולם יצחק (האולם הגדול והמרכזי) הוקצה רק לתפילת מוסלמים, בעוד אולמות אברהם, יעקב, חצר המערה ועוד הוקצו לתפילת יהודים, יש כמה ימי חריגה בשנה ליהודים: 10 ימים בשנה (כגון שבת זו של פרשת חיי שרה, ימי סליחות, ראש השנה, יום כיפור, חול המועד פסח וסוכות) נקבעו כ"ימים יהודיים", שבהם המתחם כולו – כולל אולם יצחק – נסגר בפני מוסלמים ופתוח בלעדית לתפילת יהודים, אבל גם לצערנו יש 10 ימי חריגה בשנה למוסלמים (חגי האסלאם כגון רמדאן, עיד אל-פיטר, ועוד מרעין בישין) שבהם המתחם נסגר ליהודים בשביל המוסלמים.

במשך עשרות שנים נמנעה הנגשת המקום לנכים ובעלי מוגבלויות בשל התנגדות עקשת של הוואקף הפלסטיני, שטענו לבעלות על מערת המכפלה, וסירבו לכל שינוי במבנה ההיסטורי, לאחר מאבק משפטי וציבורי ממושך, בשנת 2023 הושלמה בניית מעלית ושביל הנגשה, המאפשרים לכל אדם לעלות למערה ללא מעצור, והנה בחודש אלול האחרון (תשפ"ה) לאחר שבמשך עשרות שנים, כל עבודת תחזוקה בסיסית במערה – כגון החלפת נורה, תיקון תשתיות חשמל, שיפוץ מפגע בטיחותי או איטום – הייתה מותנית באישור מפורש מטעם הוואקף המוסלמי, אבל בחודש אלול פתאום הוחלט כי המציאות הזו הסתיימה לחלוטין, מדינת ישראל החזירה לריבונותה ולתחום אחריותה את ניהול התשתיות הבטיחות והשיפוצים במתחם, כעת עבודות החשמל, התחזוקה השוטפת ושיפור התנאים למתפללים מבוצעים באופן ישיר ע"י יהודים בלבד, ואף פרוייקט בניית גג חדש בהשקעה של מיליוני שקלים מעל מתחם המערה נעשה ללא שום אישור מהווקף המוסלמי, מדובר בעבודה שלמשך עשרות שנים נחסמה על ידי גורמים ערביים, וכעת מבוצעת על מנת למנוע חדירת מי גשמים ולהבטיח את נוחות המתפללים, עובדי המקום ומפקדי כוחות הביטחון מציינים שכל זה בגלל נתונים של עלייה של כ-37% בכמות המבקרים והמתפללים שהגיעו למערת המכפלה, ומציאות זו לאחר שנים השתנתה מול עינינו.

מערת המכפלה בחברון, שורש ההיסטוריה של עם ישראל, מעניקה לנו השבוע שיעור היסטורי אדיר, מעורר השראה ומלא תקווה, שמשליך על המערכה הגדולה והחשובה ביותר של דורנו – המערכה על הר הבית, לב ליבה של האמונה ושל קיום מצוות התורה, במשך עשרות שנים התרגלנו למציאות מורכבת שבה המקום הקדוש ביותר לנו ולאבותינו, נתון למרותם ולשליטתם של גורמים ערבים, רבים הסתכלו על מציאות זו של מערת המכפלה לאורך השנים בייאוש מסוים, בהרמת ידיים ובתחושה שאין דרך לשנות את הגזירה וש"ככה זה יישאר לעד", שכן הסטטוס-קוו הפך למילה מקודשת שאי אפשר לערער עליה, ושליטתם של גורמים עוינים במקומות הקדושים נראתה כגזירת גורל בלתי ניתנת לשינוי, אולם המציאות שהתגלתה לאחרונה מוכיחה בדיוק את ההיפך המוחלט: כאשר עם ישראל אינו מוותר, כאשר הציבור מגיע בהמוניו ללא פחד, כאשר המוני מתפללים פוקדים את האתר יומם ולילה, וכאשר כוחות הביטחון והמדינה מקבלים גיבוי ציבורי ומנהיגותי ברור – המציאות מתהפכת מן הקצה אל הקצה, השליטה הזרה נסוגה, הבעלות על מקומם של אבותינו חוזרת לידיים יהודיות, והמקום הקדוש חוזר להיות בידיים שלנו ללא שום תלות בגורמים ערבים, הנה כי כן, יש לנו דוגמה חיה, מוחשית ויומיומית משטח מערת המכפלה, המלמדת אותנו בדיוק כיצד יש לפעול בזירה החשובה, המרכזית והמקודשת ביותר לעם ישראל – הר הבית, מקום המקדש, מקום שכינת עזנו שעדיין מחכה לבנייתו השלימה ולחידוש עבודת המקדש, רבים הם האנשים, אפילו מתוך בני התורה, השואלים את עצמם ואת הסובבים אותם מדי יום ביומו בשאלות של ספקות וייאוש: "איך בכלל אפשר לחשוב על בניית בית המקדש?", "איך נוכל לחלום על הקרבת קרבנות בזמן הזה... איך נשנה את המצב בהר הבית שבו שולטים הערבים ויש הגבלות על יהודים... "הרי המצב המדיני הביטחוני והבינלאומי מורכב כל כך... וכל צעד נבחן בזכוכית מגדלת של העולם כולו, אז למה לנסות בכלל להילחם על מה שנראה בלתי אפשרי? הטענות הללו נעלמים לחלוטין כאשר מסתכלים על ההיסטוריה על מה שקרה ממש לאחרונה במערת המכפלה בחברון, בדיוק כפי שהיו כאלה שאמרו על חברון ש"הוואקף הוא בעל הבית לעולמים ושאי אפשר אפילו להחליף נורה בלי אישור שלהם", ובסופו של דבר בכוח ההתמדה של נוכחות יהודית מסיבית, הגיע הרגע שבו הוואקף יוצא החוצה, השליטה חוזרת לידיים של יהודים, גגות חדשים נבנים בהשקעות ענק, והמתפללים מרגישים באמת כמקום קדושה וכבנים ששבים לאבותיהם, כך בדיוק הדבר לגבי הר הבית, התשובה לכל אותם ספקנים האומרים בתמיהה על האפשרות לבנות את בית המקדש או להקריב קרבנות בימינו, היא אחת ברורה וחד משמעית: הכל מתחיל ונגמר בציבור שמגיע, ברגליים שדורכות במקום, בהמוני בית ישראל שאינם מוותרים על זכותם הטבעית להתפלל במקום הקדוש ביותר בעולם, להתחבר להקב"ה ולהשתחוות במקום הקדוש, אם נשב בבית ונמשיך לשאול שאלות של ייאוש, שום דבר לא ישתנה מעצמו, אבל אם נבוא לשם בהמונינו, אם נמלא את שערי הר הבית בעשרות אלפים ובמאות אלפים של יהודים המבינים את גודל השעה, אם נציף את המקום בנוכחות של תורה תפילה וקדושה, אז ורק אז תשתנה המציאות המדינית והביטחונית מעיקרה, בדיוק כפי שקרה במערת המכפלה ועוד מקומות.

הר הבית הוא הלב של החומש שבו אנו נמצאים, המקום שממנו נברא העולם, מקום העקידה, מקום תפילתם של אבותינו, מקום המקדש הראשון והשני, והמקום שאליו נשאו עיניים מיליוני יהודים בכל תפוצות תבל במשך אלפי שנות גלות ארוכות ומרות, כשהם מתפללים בכל יום שלוש פעמים "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", לא ייתכן שכאשר המקדש נמצא במרכז ארצנו נמשיך להתנהג כאילו מדובר במקום זר, ההיסטוריה הוכיחה פעם אחר פעם שזכויות אינן מחולקות כמתנה למי שיושב בחיבוק ידיים, אלא הן נכבשות על ידי התמדה, עקשנות, אומץ לב ציבורי, כאשר הציבור הגיע בהמוניו להר הבית בשנים האחרונות, ראינו במו עינינו כיצד נפרצו מחסומים שהיו נראים בלתי עבירים בעבר, מספר העולים בהר גדל מעונה לעונה, המודעות הציבורית זינקה לממדים שלא נראו מעולם, והשיח הציבורי סביב

המשך בעמוד הבא

בתמונה: מפקד מערת המכפלה אומר - רק כשבאים יותר יהודים למערת המכפלה אפשר לקבל הרבה יותר מהר את כל המערה של אבותינו, כל מה שהצליחו לקדם לטובת המתפללים זה בגלל שבאו יותר יהודים. וככה זה בדיוק בהר הבית, יותר יהודים עולים להר להר – יותר הטבות למתפללים, יותר שיעורי תורה, יותר קיום מצוות עשה דאו' שאפשר לקיים ברגע זה. והאמת שניסינו לבקש ממפקד הר הבית שיאמר את האמת ולפרסם אותה בציבור, שאם יעלו יותר יהודים להר הבית באלפים מידי יום, שבודאי שנקבל גם אישור להקריב קורבנות, אבל הוא אמר שהוא פוחד לומר זאת בציבור מחשש שלא יקדמו אותו בתפקיד, אבל זאת המציאות. רבותי! יש באפשרותינו אפי' בחג פסח הקרוב שיגיע לקבל אישור להקריב קרבן פסח, (לפחות נתחיל בו, כי אין צורך בהרבה הלכות שקיימות בקורבנות אחרים), אבל זה תלוי רק בנו, זה תלוי אם גם אנחנו מצטרפים לעלות להר הבית בטהרה או לא, האם אנחנו רוצים להשאר בזכרונות של המקדש והמצוות או לקיים באמת מה שלא זכו לקיים שנים רבות, הבחירה נמצאת בהחלטה שלך בלבד.

הגג הענק שנבנה בשטח מערת המכפלה בהקיף של מליוני שקלים, אם זה אפשרי שם למרות שהיה בעבר שליטה מלאה של הוואקף (הערבים) זה אפשרי גם בהר הבית, לפחות להתחיל רק במזבח קטן שעליו נוכל להתחיל בקיום עוד מצוות דאו', לא כי זה מספיק, אלא כדי להתחיל לקבוע עובדות במקום, שעם ישראל חוזר לעבודת ה' מלאה, ועם הזמן גם בנין בית מקדשינו לא יהיה שאלה של איך? אלא זה יהיה מציאות. וכך כתב ר"מ שטראשון (הובא במפרשים בסוף מסכת בבא בתרא דף ג' ע"ב סוד"ה ובבא ב"ב) שבהתחלה אנחנו נבנה קודם את המזבח וז"ל: "ובשכבר הימים אמרתי... הכוונה שתכף בבא הגאולה ב"ב נבנה לראשונה את המזבח ונעלה עולות וזבחים, ואח"ז נתעסק בבנין המקדש... וכמו שהיה בבית שני שהתחילו להקריב קרבנות כשבאו לשם בימי כורש והיכל ה' לא יוסד, עד כ"ב שנה אחרי זה בשנת שש לדריוש האחרון וכו'" עכ"ל.

למען תספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בענייני המקדש

כשפוגעים בכבודו של אבא - אסור לשתוק!

פסיי הדרך חלפו על פני השניים, כשבתוך המונית שררה אווירה נינוחה, על יד ההגה, נהג המונית, יהודי מאמין בעל לב חם, בכיסא הנוסע, הגאון הצדיק, ר' שמשון דוד פינקוס זצ"ל, יהודי קדוש עם לב בוער לעבודת השם, שפעל רבות למען כבוד השם ואף ארגן הפגנות מחאה על חילולי שבת ועוד עניינים של חילול השם בפרהסיא, הרב פתח עם הנהג בשיחה מחזקת על עניינים הנוגעים ברומו של עולם, באמצע השיחה, הביט הנהג לעבר הרב פינקוס, פניו מביעות הערכה כנה, "כבוד הרב" פתח הנהג בזהירות, תדע לך שאני באמת אוהב אתכם, אני מתחבר ללימוד התורה ולמסירות הנפש שלכם, אבל יש משהו אחד שמציק לי – בשביל מה אתם צריכים את ההפגנות האלו על חילולי שבת? למה לא לחיות בגישה של 'איש באמונתו יחיה', ולתת לכל אחד לחיות כרצונו?

הרב פינקוס שתק, הוא לא מיהר להשיב, השתיקה שלו הייתה כבדה, מלווה במבט מהורהר אל הנוף החולף מבעד לחלון, הנהג המשיך בנהיגתו, מצפה לתשובה שלא הגיעה.

כעבור דקות ארוכות, כשהתקרבו לאזור בית הוריו של הרב, השתנתה האווירה, הרב הצביע על מעבר חצייה סמוך ואמר בקול שקט: אתה יודע, דווקא כאן בכביש הזה קרה מקרה שלא אשכח עם אבא שלי ז"ל, לפני כמה שנים, נהג מונית אחר, ממש כמוך, נסע כאן בדיוק, אבא שלי חצה את הכביש בבטחה, אבל הנהג היה שקוע בטלפון, הוא לא שם לב, נכנס באבא שלי במהירות נמוכה, ואבא פשוט עף באוויר כמו פרפר, מתגלגל על הכביש... זה היה מראה כל כך מצחיק, הנהג בלם את המונית בפתאומיות בצד הדרך, פניו האדימו מכעס, והוא הסתובב אל הרב, קולו רועד מזעם: "כבוד הרב!

"כבוד הרב! אמנם אתה אדם צדיק, אבל על דבר כזה אני לא יכול לשתוק! איך אתה מעז לצחוק על כך שפגעו באבא שלך? זה אבא שלך! כשפוגעים בכבוד של אבא, חייבים לפעול בכל הכוח, אסור לשתוק, וכל שכן – שאסור לצחוק!" הרב פינקוס הניח את ידו על כתף הנהג, וחיוך עדין עלה על שפתיו, אכן, אמר הרב ברכות, בדיוק בזה ענית לעצמך על השאלה ששאלת מקודם, אנחנו לא יוצאים להפגנות מתוך רצון למריבה, אלא מתוך אהבה פשוטה, כשפוגעים באבא שלך – פשוט אי אפשר לשתוק.

ואיפה אנחנו בסיפור...

יש ששואלים "נו טוב אתה חושב שמותר לעלות להר הבית, שיערב לך, אבל למה אתה כל כך חם על זה, למה זה כל כך בוער לך שעוד אנשים יעלו, אתה רוצה תעלה לעצמך!", אבל יהודי שבא בברית עם הקדוש ברוך הוא פשוט לא יכול לראות את הר הבית ולשתוק, הוא לא ישתוק על מרצחים שדורסים את קודש הקדשים בחסות המדינה, הוא לא ישתוק על כמאתיים מצוות התלויות במקדש שמתבטלות בחסות התירוץ שהמקדש צריך 'לרדת מן השמיים', אנחנו קיבלנו את התורה בברית חזקה עם הקדוש ברוך הוא, ברית שכוחה חזק אפילו מהקשר בין אב לבן, וכמו שכבר לימד הרב פינקוס את אותו נהג, כשפוגעים בכבודו של אבא-אסור לשתוק!

הערת העורך: הנה השבוע הרבה דנו למה ש"ס נפלה ולמה... ושמעתי מהר' שלמה בניזרי שהסביר כמה טענות וסיבות, ומשהו שאל אותו למה אתה צריך לגלות את האמת? והוא ענה לו כי כואב לי לכן אני צועק זאת, כי אכפת לי מתנועתו של מרן הרב עובדיה... ומזה יש ללמוד כי כשכואב על דבר חשוב לא יושבים בשקט, עושים הכל למען זה!

המשך מהעמוד הקודם

זכויות היהודים בהר נהיה גדול יותר, כל אדם שעולה להר הבית, כל תפילה שמתפללים או שיעור תורה ששומעים שם בקול, כל יהודי שדורך במקום המקודש ביותר לאחר טהרה במקווה מתוך יראת כבוד ואהבה להקב"ה, הוא למעשה הדרך לבניין העתידי של בית המקדש השלישי, בניין בית המקדש אינו אירוע פלאי שינחת פתאום משמים בלי שום הכנה מצד האדם ובלי תביעה ציבורית עמוקה, אלא כאן בדיוק טמון המפתח הגדול ביותר לחידוש עבודת הקודש והקרבת הקרבנות בדורנו, כאשר המוני בית ישראל יתבעו את זכותם המלאה להתפלל, להתקרב ולקיים את מצוות המקום – השלטון, המדינה ומערכות הביטחון יבינו שאי אפשר להמשיך להתעלם מרצונו של העם, והמחסומים הנוכחיים יפלו זה אחר זה, בדיוק כפי שנפלו החומות במערת המכפלה ובקבר רחל אימנו ובמקומות קדושים נוספים ברחבי הארץ, הקרבת הקרבנות, שאליה שואפים רבים מתוך כיסוף אמיתי לקיים את כל מצוות התורה במלואן, אינה חלום הזוי, אלא היא השלב הטבעי והמתבקש, כשם ששבנו לירושלים לחברון ולמערת המכפלה, כך בדיוק נזכה בעזרת השם לראות בהר הבית את חידוש העבודה הטהורה, כי אין עמידה בפני הרצון הציבורי האיתן והאמונה בהקב"ה ובתורתו!

עלידי ונושעתי

מאת הר' אליהו הי"ו

אברך יקר סיפר לי שניסה לשכנע חבר קרוב להגמל מהמכשיר פלאפון שאינו כשר כבר תקופה ארוכה, באחד הימים החבר הסכים לעבור למכשיר כשר, אבל היה לו תנאי שיימצא מכשיר שיכול להכיל את כל האנשי קשר שלו, ומדובר על 6000 אנשי קשר, ומי שיודע אין דבר כזה בכלל כזה מכשיר כשר שמכיל כ"כ הרבה, הלכו בייחד לחנות והמוכר ניסה שעה שלימה למצוא פיתרון ולא הצליח, כשראה כך כבר פחד מאד שהחבר ילך אחורה ויחזור בו, והתפלל לה' מעומק הלב, שאם יימצא פיתרון יעלה להר הבית להודותלה', תוך כמה שניות המוכר פתאום חשב על רעיון שלא חשב עליו מעולם ניסה והצליח!!! ראו זה פלא רק מזכירים את בית ה' ונושעים. (הפרטים שמורים במערכת)

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעיין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר.

להצלחה בכל העניינים: <u>הרב דוד שרז וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' ו'בני ברק' וקרית אתא ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.</u>

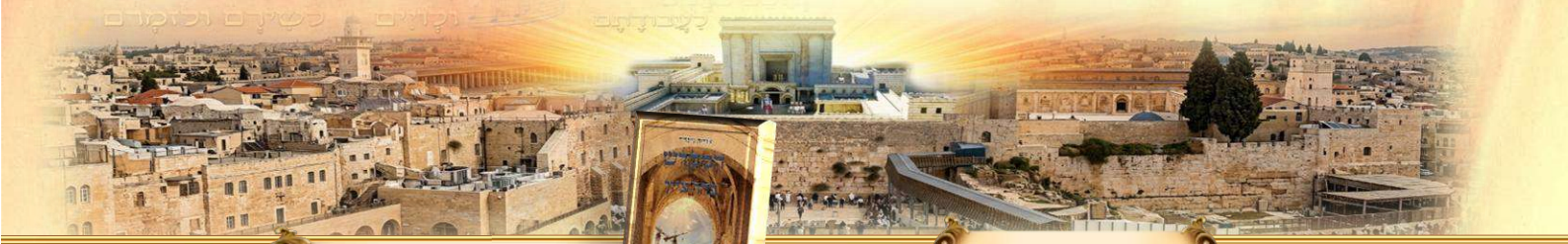

<u>דרושים מחזיקים</u> להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרעש"ק ולהבדיל לע"נ... ורבים ראו ישועות...

עיצוב: A.O.Y אלי.
© a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

כל אלו האנשים שבתמונה אלו תיירים שבאים להר הבית, מצד אחד זה כואב מאוד שיש גוים שנכנסים למקום שאסור להם להכנס – לעזרות של ביהמ"ק, אבל מצד שני יש לנו ללמוד מהם, בבחינת "מאויבי תחכמני מצותיך", לראות כמה הם מתאמצים לבוא להר בית ה' למרות החורף ולמרות הגשמים, ואילו היינו אנחנו עם ישראל באים מידי יום באלפים, ללא צל של ספק היה היום בהר הבית קרבנות התמיד מוקרבים לפני ה', עלינו להשתדל לעשות לפחות מעט יותר מהרגלנו כדי להציף את הר הבית ביהודים שומרי תורה ומצוות העולים בטהרה כדת לכולי עלמא. ואע"פ שבתמונה זו רואים הרבה תיירים ולמרות שאסור להם להכנס למקום ההיכל והעזרות, אך למרות זאת המציאות מוכיחה גם בפעם הזו שריבוי עם ישראל בני תורה בהר הבית גורמים לתיירים להתרחק ממקום זה, והמשטרה תוכיח זאת מפרסום המספרים שהיא פרסמה בעשרת השנים האחרונות שהמספרים ירדו ביותר מחצי, כי האור הוא מסלק את החושך, ושומרי תורה ומצוות שעולים להר הבית הם המרחיקים את הטומאה.

ספר אגרות עובדיה
"המקדש בהר ציון"
כ 500 עמודים מאוירים מאות מכתבים ותמונות חדשות ונדירות
חובה קריאה
הספר כבר מוכן להדפסה אבל חייב את התמיכה שלכם, הספר שמקיף את סוגיית העליה להר הבית, כל הראיות על חובת בנין בית המקדש, למה אין רבנים שמפרסמים בפומבי בכל עניינים אלו? מי הרב שתלה שלטים לא לעלות להר הבית והוא בעצמו היה עולה? כל הראיות על מיקומו של בית המקדש במדוייק. פתרון כל הטענות החששות והספיקות שקיימות בימינו סביב הקרבת הקרבנות, ופרה אדומה, ובניית מזבח בימינו, מי הם גדו"י שתמכו בהקרבת קרבנות בימינו, מכתבים נדירים על התומכים בהקרבת קרבנות בימינו כולל מאת דיינים ואף מהראשל"צ הגרי"צ יוסף שליט"א, מה השיב מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל על מי שטען שאין להקריב קרבנות בימינו... הספר משולב במאות תמונות מעל הר הבית ומתחת הר הבית, תמונות ותיעודים שלא מפורסמים, ועוד אלפי דברים נדירים, כל זה ממתין לכמה תומכים כדי להפיץ את האור בעולם.
בתרומה של: 360 ₪
להוצאת הספרים יזכה גם בזכות עצומה, וגם בספר שיניע אליכם עד הבית, הזדמנות שאסור לפספס
להזמנות חייג עכשיו לפ"ל או למייל:
a0583229745@gmail.

שאלת השאלות

הר' עובדיה י' הי"ץ
מתוך הספר אגרות עובדיה – המקדש בהר ציון

איפה הסגולה לשידוך טוב? תלמד מיצחק אבינו ואל תהיה משועמם,

אברהם אבינו התעקש לקנות את מערת המכפלה כדי שלא יאמרו אח"כ גזולה היא בידכם... ואת הר הבית קנה דוד המלך בכסף מלא, כדי שלא יאמרו זה שלנו, ומה מתברר בימינו שהכל התהפך, מי שטוען זה שלנו נהיה משועמם או קיצוני... ומי שטוען אסור להפריע לערבים בהר הבית שזה מקום תפילתם... הוא נהיה אדם גדול? אולי השבת הזאת נלמד מיצחק אבינו? לאחר שאליעזר הביא את רבקה על הגמלים, חשבתי שאולי יצחק יחכה לה בבית או באיזה אולם... או על הים... אך בפרשה מתברר שלא! יצחק רצה לזכות לשידוך טוב מאוד, ובשביל זה הוא רץ רק למקום אחד – הוא הלך להתפלל רק בהר הבית, רק שם הוא בוחר לפגוש בפעם הראשונה את אשתו, הגמ' אומרת (ברכות כו ע"ב) "ויצא יצחק לשוח בשדה" שזה היה בהר הבית, אבל מי אמר הרי יש הרבה שדות, אולי דווקא בשדה של פירות וירקות? אבל אדרבה רבותינו בגמ' מלמדים אותנו שלא יתכן שום שדה ללכת להתפלל בה אלא רק בהר הבית, אנחנו מתפללים מידי יום תפילת מנחה, אבל אסור לנו לשכוח שאותה תיקן יצחק אבינו לא בכותל המערבי אלא בהר הבית.

כשאנחנו קוראים על יצחק שתיקן תפילת מנחה בהר הבית אנחנו מתפעלים כי עד היום אנחנו מתפללים בעקבותיו, והנה היום יש שהולכים בעקבותיו עוד יותר ומבקשים להתפלל באותו מקום שעמד יצחק להתפלל, ומה התגובה בחוץ? איזה אנשים משועממים... אין להם מה לעשות... אבל זה קשה האם גם אבינו יצחק משועמם חלילה? האם גם הוא אין לו מה לעשות אלא רק שם? וכי חסר לו מקומות אחרים להתפלל... אבל מכאן נלמד כולנו את הפרשה ונחכים ממנה לעשות כאבותינו, לדעת היכן מקום קבלת התפילות הכי טוב בעולם, ומי שרוצה חיים טובים, שידוך טוב, פרנסה טובה, יש כתובת אחת ויחידה!!! קוראים לה: הר הבית.

בתמונה: יהודים באים ומתאמצים בסירות נפש, למרות הקור והגשמים, למרות שבהר הבית הולכים יחפים, למרות שזה קשה, אבל כל זה כדי לעשות כמו יצחק אבינו להתפלל דווקא בהר הבית, לא בגלל שיש רב שאמר לא לעלות והם עולים למחרת בדווקא... אלא כי הם יודעים היכן המקום הכי טוב בעולם לקבלת תפילותינו, כי הם רוצים להרגיש את הקדושה של הר בית ה', כי הם רוצים לקיים עוד מצוות עשה דאו' שקיימות רק בהר הבית, ואם הרמב"ם כתב בספר המצוות שעיקר התפילה זה לבוא להר הבית להתפלל דווקא שם, מי אנחנו שנאמר לרמב"ם – לא! בדרך הפוסקים נלך, בדרך יצחק אבינו נלך...

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.
למעוניינים מנתיבות: 054-8406387
למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

עיצוב: A.O.Y © a0583229745@gmail.com